

Dovilė Zelčiūtė

PO REPETICIJOS

P o k a l b i a i
a p i e
t e a t r a

Jūratė Onaitytė
Gytis Padegimas
Petras Venslovas
Doloresa Kazragytė
Birutė Raubaitė
Danutė Juronytė
Alma Masiulionytė
Birutė Mar
Gytis Ivanauskas
Gintaras Varnas
Rasa Samuolytė
Nelė Savičenko
Dainius Gavenonis
Darius Meškauskas
Oskaras Koršunovas
Leonardas Zelčius

Alma littera

Turiny

	Ižangos ir padėkos žodis / 7
Jūratė Onaitytė	Pirmas taikiny – aš pati / 10
Gytis Padegimas	Kaip išsaugoti liepos kvapą? / 26
Petras Venslovas	Lyg sugniaužytum visą gyvenimą / 42
Doloresa Kazragytė	Džiaugsmas kūryboje visada nugali / 52
Birutė Raubaitė	Teatrui visuomet buvau ištikima / 62
Mama. Danutė Juronytė	Kaip prie lūpų niekad nepakeltas vynas / 74
Alma Masiulionytė	Kūrybos aktas – aukščiau už materiją / 90
Birutė Mar	Kas lieka, kūrėjui išėjus? / 100
Gytis Ivanauskas	Išmokti vaidinti neįmanoma / 116
Gintaras Varnas	Teatras – sielos terapija / 134
Rasa Samuolytė	Esi laikinai prisirišęs / 158
Nelė Savičenko	Teatre niekada nebus kaip gyvenime / 170
Dainius Gavenonis	Man neįdomu vaidinti vakarykštį spektaklį / 182
Darius Meškauskas	Brangiausia scenoje – nežinojimo akimirka / 198
Oskaras Koršunovas	Varstyti uždraustas duris, arba jausti dugną, bet neprarasti žmoniškumo / 214
Tėtis. Leonardas Zelčius	Viskas bus gerai / 234